

ת"פ 29370/10/20 - מדינת ישראל נגד רמי מלאכי - לא בעניינו, יאיר יהודה שמש, אורטל לוי - נדונה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 29370-10-20 מדינת ישראל נ' מלאכי ואח'

כבוד השופטת מרב גרינברג	בפני
המאשימה	בעניין:
מדינת ישראל	
ע"י ב"כ עוה"ד בן אסולין	
נגד	
הנאשמים	
1. רמי מלאכי - לא בעניינו	
2. יאיר יהודה שמש	
ע"י ב"כ עוה"ד עמית פרנטי	
3. אורטל לוי - נדונה	

גזר דין - נאשם 2

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן **בשלוש עבירות סיוע לסחיטה באיומים, לפי** סעיף 428 סיפא בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, בין הנאשם 1 לנאשמת 3 קיימת היכרות מוקדמת על רקע רומנטי. הנאשם 2, צעיר וגדול ממדים, הוא חברם המשותף (להלן: "הנאשם" או "הנאשם 2").

בתקופה שבין החודשים אוגוסט לספטמבר 2020, קשרו הנאשמים קשר לסחוט באיומים גברים שונים במטרה לקבל מהם כספים, באמצעות שיטת הפעולה הבאה:

הנאשמים יצרו פרופיל פיקטיבי של צעירה המציעה שירותים מיניים בתשלום באתר צ'אטים באינטרנט. מי מהנאשמים התכתב עם הגברים השונים תוך התחזות לאותה צעירה, ושלח לגברים תמונות של בחורה שזהותה אינה ידועה, לבושה בבגדים חשופים ובבגד ים. בהמשך, קבע מפגשים עם הגברים השונים לצורך קיום מגע מיני;

בהתאם לתכנון המוקדם, במהלך האירועים וטרם שעת המפגש המיועד, הגיעו הנאשמים סמוך למקום המפגש והמתינו ברכב להגעת הגברים למקום. לצורך פיתוי והובלת הגברים למקום המפגש, שלחה הנאשמת 3 הודעות קוליות לגברים תוך התחזות לצעירה הפיקטיבית. מיד לאחר הגעת הגברים למקום המפגש, ובטרם הפגישה, שלח מי מהנאשמים מסרון לגברים ודחקו בהם לברוח מהמקום בתואנה שאחיה של הצעירה גילה אודות המפגש המתוכנן. כשביקשו להימלט, נאשמים 1 ו-2 יצאו מהרכב ומנעו מהגברים לעזוב את המקום. הנאשם 1 איים עליהם, בנוכחות הנאשם 2, בפגיעה

בגופם ובחיהם, תוך שהציג עצמו כאחיה של הצעירה, וטען כי הוא מסוכן ואלים, בעל עבר פלילי, ומקושר לעבריינים. כל זאת, במטרה להניעם לשלם סכומי כסף שונים.

באותן הזדמנויות, ובעת שאיים הנאשם 1 על הגברים, עמד הנאשם 2 בסמוך אליו, במטרה להטיל מורא על הגברים, בעצם נוכחותו המאיימת. הנאשמת 3 המתונה ברכב. הנאשם 1 ליווה את הגברים לכספומטים הסמוכים למקום המפגש בכדי שימשכו סכומי כסף גבוהים.

כתוצאה מכך, שילמו הגברים לנאשמים כסף מזומן בסכומים שונים, והנאשמים חלקו בכספי הסחיטה.

בשיטת פעולה זו, פעלו הנאשמים בשלושה מועדים כנגד שלושה מתלוננים:

המתלונן מושא האישום הראשון הצליח להימלט מהנאשמים לסניף סופרמרקט קרוב והזעיק משטרה; המתלונן מושא האישום השני, מסר לידיו של נאשם 1 2,000 ₪; המתלונן מושא האישום השלישי מסר לידיו של נאשם 1, 4,000 ₪.

3. ביום 12.9.21 הציגו הצדדים הסדר טיעון ביחס לכל הנאשמים, במסגרתו הוסכם כי יודו ויורשעו בעובדות כתב אישום מתוקן. לנאשם 1 יוחסו שלוש עבירות של סחיטה באיומים ועבירה של שיבוש מהלכי משפט, ולנאשמת 3 שתי עבירות של סיוע לסחיטה באיומים. עוד הוסכם כי נאשמים 1 ו-2 יופנו לתסקיר שירות מבחן והטיעון לעונש יהיה פתוח. באשר לנאשמת 3- עתרו הצדדים במשותף לארבעה חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי. נאשם 1 שולב בהליך טיפולי וטרם נגזר דינו.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן (13.6.22) עולה כי הנאשם צעיר בן 20, ללא עבר פלילי, מתגורר עם אמו ואחיו, אינו עובד ומקבל קצבת נכות מהביטוח הלאומי על רקע בעיות אורתופדיות מהן סובל. הנאשם נשר מהלימודים אחרי 9 שנים, במשך תקופה של כשנתיים ניתק את קשריו החברתיים ושהה רב הזמן בגפו. במסגרת צו פיקוח מעצרים, נעשה ניסיון לשלבו בקבוצת עצורי בית אך הוא לא שיתף פעולה ולא הגיע. שירות המבחן התרשם מחוסר בשלות, קושי בעמידה בגבולות, היעדר השפעה מרתיעה וממתנת של ההליך המשפטי והיעדר מוטיבציה לעריכת שינוי ממשי בחייו. בשיחה שקיים עם אמו סיפרה כי מאופיין בבעיות משמעת, התקשה להתמיד במסגרות וחווה קשיים לימודיים ובעיות התנהגות, הנאשם עבר מספר בתי ספר אך לא הצליח להשתלב עד לנשירתו הסופית ממערכת החינוך. בהתייחס לביצוע העבירות הסביר כי על רקע שעמום חבר לשותפו, הנאשם 1 ובילה בחברתו, הוא מסר מידע מצומצם ומגמתי על נסיבות ביצוע המעשים אך שלל כי בוצעו למטרות רווח. עוד התקשה לקחת אחריות וניכר כי בעיקר חושש מהעונש שיוטל עליו. רמת הסיכון להתנהלות אלימה מצדו הוערכה כבינונית, שירות המבחן העריך שאינו בשל לשילוב בהליך טיפולי והמליץ לגזור עליו ענישת מאסר בדרך של עבודות שירות.

תמצית הטיעונים לעונש

4. המאשימה, באמצעות ב"כ עו"ד בן אסולין, עמדה בטיעוניה על חומרת מעשי הנאשם וריבויים, עוד סבורה שחלקו היה משמעותי, בשלושת מקרי הסחיטה עמד בסמוך לנאשם 1 שאיים על הקורבנות איומים מכוערים, וניצל את

מימדיו הגדולים כדי להטיל עליהם אימה. לשיטת המאשימה, אין מדובר בסיוע ברף נמוך אלא בסיוע מוגבר הגובל בשותפות מלאה וזאת בשונה מחלקה של נאשמת 3 שלא הייתה נוכחת באירועים ולא נכללה במעגל הפנימי של מבצעי העבירה. עוד עמד ב"כ המאשימה על הפגיעה בערכים המוגנים - בטחונם ושלוות חייהם של המתלוננים ועל כך שמדובר בעבירות מכוערות המצדיקות ענישה מחמירה שתבטא את הסלידה החברתית מביצוען. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מהאישומים, ביחס לאישום הראשון עתר למתחם הנע בין 8-18 חודשי מאסר ובגין האישומים הנוספים למתחם הנע בין 9-20 חודשי מאסר, בהינתן עברו הנקי של הנאשם והודאתו במיוחס לו עתר לעונש כולל בן 20 חודשי מאסר וענישה נלווית.

5. ב"כ הנאשם, עו"ד פרנטי, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע משליחתו למאסר ממש. ב"כ הנאשם סבור שחלקו באירועים מינורי וקטן אף יותר מחלקה של נאשמת 3, ששוחחה ישירות עם הקורבנות ופעלה באופן אקטיבי לקידום מעשי הסחיטה. לטענתו, מעשי הסחיטה היו מתרחשים אף ללא נוכחותו, שכן בוצעו במלואם ע"י נאשם 1, כשחלקו התמצה ביצירת "תפאורה" מאיימת ולא מעבר לכך. הנאשם אף לא ליווה את המתלוננים לכספומטים ואין כל אינדיקציה שהרוויח מביצוע המעשים. עוד עמד על סמיכות הזמנים בין האירועים, פער הגילאים בינו לבין הנאשמים האחרים ועל כך שניצלו את מימדיו הגדולים וחזותו המאיימת. הנאשם הודה, הפליל את שותפיו והביע חרטה. לפיכך סבור שיש לקבוע שמדובר באירוע אחד ולגזור על הנאשם עונש דומה לעונש שנגזר על נאשמת 3.

דין והכרעה

6. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

7. הנאשם הורשע בשלוש עבירות של סיוע לסחיטה באיומים, מדובר במעשים בזויים וחמורים, שפגעו פגיעה ממשית בבטחונם, שלמות גופם ושלוות חייהם של המתלוננים. בנוסף, נפגע חופש הבחירה של המתלוננים ונגרם לחלקם נזק כלכלי (ע"פ 395/22 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 10 (18.5.2022) (להלן: "עניין פלוני"); ע"פ 2200/16 סויטאת נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (21.7.2016)).

8. בית המשפט העליון עמד בשורת פסקי דין על חומרתה של העבירה, בהתייחסו לחומרתה של מסכת האיומים שמפעיל הסוחט כלפי הנסחט ועל הצורך בענישה מרתיעה:

"המעשים בגינם הורשע המערער הם חמורים ביותר. כבר נקבע לגבי עבירת הסחיטה באיומים כי היא מהווה עשיית דין עצמית הפוגעת ביסודות הסדר

החברתי, כמו גם במרקם חייהם ובחירותם של הנסחטים במישור האישי והכלכלי ... משכך, הרשעה בעבירה של סחיטה באיומים מחייבת ענישה מחמירה, אשר תעביר מסר ברור לפיו העובר עבירה זו מסתכן בשלילת חירותו לתקופה ארוכה ותעודד את קורבנות העבירה "לשבור את קשר-השתיקה". (ע"פ 2048/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (14.11.2018)).

9. היבט מחמיר נוסף של מעשי הסחיטה הוא האיום בחשיפת מידע פרטי של הקורבנות שמגביר את חוסר האונים והמצוקה בהם הם שרויים. הקורבנות חשים במלכוד, כל דרך שאליה ייפנו, עלולה להחמיר את מצבם: אם יסרבו לדרישת הסוחט, עלול הוא לממש את איומיו; אם יסכימו, עלול הסוחט להמשיך לסוחטם ומצוקתם תגבר ואם יאזרו אומץ ויתלוננו על מעשה הסחיטה, עשוי להיחשף מידע שבו מחזיק הסוחט ויגרם להם נזק בלתי הפיך, "כל נתיב שבו יבחר ללכת, יביא עליו צרה אחרת. חוסר האונים והמצוקה שבו שרוי הנסחט באיומים, וניצולם על-ידי הסוחט, מחדד את חומרתה הרבה של העבירה" (פלוני, פסקה 16).

כך במקרים רבים נכפה על קורבנות הסחיטה "קשר של שתיקה", המונע מהם להתלונן פן יבולע להם:

"רק לעתים רחוקות אזור הקורבן אומץ כדי לפנות לרשויות החוק, הואיל והוא חושש שידם של הסחטנים עלולה להשיג אותו במוקדם או במאוחר, מבלי שאנשי החוק יוכלו להושיעו. לפיכך, כשסוף סוף מעז מתלונן לבקש את הגנת החוק, יש לראות בכך הזדמנות לא רק להעניש את העבריין המסוים אשר נמצא כי חטא, אלא גם להעביר מסר לציבור בכלל, ולאלה שחוטאים בעבירות מן הסוג הזה בפרט, כי עבריינים בתחום זה עלולים לשלם על מעשיהם בדרך של שלילת חירותם לתקופה ארוכה" (ע"פ 6774/01 מדינת ישראל נ' אלעלוין (1.11.2001)).

גם במקרה שלפנינו, לולא אחד המתלוננים אזור אומץ, נמלט מהנאשמים בעור שיניו והזעיק את המשטרה, ככל הנראה לא היו נחשפים מעשיהם.

10. אין חולק כי הוגה התכנית העבריינית והרוח החיה במהלך ביצועה הוא נאשם 1, הנאשם שלפני, חברו, בחור צעיר גדול מימדים וגבוה, נכח בכל האירועים. במסגרת אישום הראשון הגיע עם נאשם 1 למקום המפגש עם המתלונן וחסם ביחד איתו את דרכו כשה ביקש לעזוב. הנאשם עמד בסמיכות לנאשם 1, שאיים במשך דקות ארוכות על המתלונן שיפגע בו, תקף אותו והורה לו למחוק את הסרטונים שבמכשיר הטלפון שלו. במהלך האירוע פנה נאשם 1 אל הנאשם, בשם "אחמד" באופן שהיה בו כדי להגביר את רמת האיומים על המתלונן ואת רמת הפחד והלחץ שלו. הנאשם המשיך ופעל באופן דומה גם באירועים הנוספים, כשבמהלכם עמד בסמוך לנאשם 1 וסייע לו בעצם נוכחותו תוך ניצול חזותו המאיימת.

11. אכן, חלקו קטן מחלקו של נאשם 1, הנאשם אף לא ליווה את המתלוננים לכספומט, לא קיבל מהם כסף, ולא איים איום ממשי או תקף מי מהם אך מעשיו אינם משמשים רק "תפאורה מאיימת" כהגדרת ב"כ וספק רב אם מעשי הסחיטה היו מבוצעים ע"י נאשם 1 ללא שהנאשם עומד לצדו. מדובר במעשים שהקלו על נאשם 1 את ביצוע

העבירות, הגנו עליו ונתנו לו רוח גבית, נוכחותו חיזקה את ידיו של נאשם 1, יצרה תנאים נוחים יותר לביצוע מעשי הסחיטה והגדילה את סיכויי הגשמתם. חלקו גדול מחלקה של נאשמת 3, זו לא נכחה בזירת האירועים, תפקידה, שאין להקל בו ראש, התמצה בפיתוי המתלוננים והכנת הפלטפורמה לביצוע העבירות.

12. היבט מחמיר נוסף של מעשיו הוא תכנונם המקדים וריבויים: תכנון המקדים של העבירות, הנאשמים יצרו פרופיל פיקטיבי של בחורה באתר צ'אטים באינטרנט, שוחחו עם גברים תוך התחזות לה, קבעו מקומות מפגש, התחזו לאחיה של אותה בחורה, הכל כפעולות הכנה מוקדמות למעשי הסחיטה ובמטרה להוציא לפועל את התכנית העבריינית. חלקו של הנאשם בתכנון אינו ידוע אך מדרך התנהלותו במהלך האירועים, לרבות כינויו בשם "אחמד" ניתן ללמוד כי היה בסוד העניינים; ריבוי מקרי הסחיטה - מדובר בשלושה מקרים שאירעו במהלך כחודשיים ימים, לא ניתן לראות בהם אירוע יחיד, ואף לא ניתן לומר, כטענת ב"כ הנאשם, שאירעו בסד זמנים צר וברצף. הנאשם שב וחזר על מעשיו, הגם שעמדה לו האפשרות להימנע מהמשך ביצועם. הנאשם היה מודע לכך ששותפו נאשם 1 נ ג דרכי אלימות קשות כלפי המתלוננים ומנצל את הפחד והאימה בהם נתונים, חזרתו על מעשיו מגבירה את מידת פגיעתו בערכים המוגנים.

13. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי היא ברף **בינוני**. בהקשר זה נתתי דעתי לתכנון המעשים, ריבויים וחומרתם. בצד זאת, אתחשב בחלקו היחסי בביצוע העבירות, בכך שלא הצטרף לנאשם 1 להשלמת מעשי הסחיטה, לא נכח במעמד מתן כספי הסחיטה ולא ברור כמה, ואם בכלל, התחלק בשלל.

14. כפי שכבר נאמר, אין מדובר בשלושה מקרים המהווים אירוע עברייני אחד (ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל**, (פס' 18-31)(29.10.2014)). כל אחד מהמקרים בוצע במועד שונה וכלפי קורבן אחר, בכל אחד מהם הסבה התנהגות הנאשמים נזק לקורבן ופגיעה פגיעה ממשית שונה ונבדלת באינטרסים המוגנים. עם זאת, בהעדר הבדלים ממשיים ביניהם, ניתן יהיה לגזור בגין שלושתם עונש אחד כולל.

15. **מדיניות הענישה הנוהגת** - הצדדים הפנו לפסיקה רלוונטית המלמדת כי קיים מנעד רחב של עונשים בעבירות ממין דא, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה ותוצאותיהן:

רע"פ 1729/07 **עאייד עטאונה נ' מדינת ישראל** (7.6.2007) - המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירת סחיטה באיומים, לאחר שהתקשר למתלונן, הזדהה בשם "אחמד", אמר שעובד בחברה לגביית שיקים עבור חברה אחרת עמה היה מצוי המתלונן בסכסוך כספי. המבקש איים על המתלונן במטרה להניעו לשלם את החוב, נדון בבית משפט השלום ל-9 חודשי מאסר בפועל, עונשו הוחמר במסגרת ערעור מדינה ל-3 שנות מאסר, בפסק הדין ניתן משקל רב לשיקול הרתעת הרבים ולכך שעבירה של סחיטה באיומים מצד עבריינים כלפי בעלי עסקים הפכה מכת אזור בנגב, בקשת רשות הערעור שהגיש נדחתה;

ע"פ 5769/14 **יונתן אלרואי נ' מדינת ישראל** (20.9.2015) - המערער הורשע, על פי הודאתו, בשתי עבירות סחיטה באיומים, לאחר שיצר קשר עם שני מתלוננים נשואים, ודרש מהם כספים בתמורה שלא יחשוף מידע על בגידתם בנשותיהם. כתב אישום מקביל הוגש נגד בן דודו שפעל עמו, בגין אירוע **אחד** נוסף של סחיטה

באיומים, והוא נדון ל-24 חודשי מאסר בפועל. בעניין המערער, בעל עבר פלילי מכביד, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 18-36 לכל אחד מהאישומים, והוא נדון לעונש מאסר בפועל לתקופה של 5.5 שנים (כולל הפעלת תנאי בן שנה). עונשו הופחת מעט מטעמי אחידות הענישה למאסר בן 5 שנים;

ע"פ 7166/15 פלוני נ' מדינת ישראל (24.2.2016) - נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בסחיטה באיומים ועבירות נלוות, לאחר ששידל את המתלונן לקיים מגע מיני עם אשתו וצילם אותו ללא ידיעתו. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 18-48 חודשי מאסר בגין עבירת הסחיטה בשלושה מועדים שונים והוא נדון למאסר בן 44 חודשי מאסר בפועל, הכולל הפעלת תנאי בן 4 חודשים במצטבר;

ע"פ 2048/18 פלוני נ' מדינת ישראל (14.11.2018) - המערער הורשע על פי הודאתו בעבירת סחיטה באיומים. הנאשם ואחר החליטו לסחוט כספים מחייל אותו הכירו. הם העבירו מסר למתלונן שעליו להעביר סך של 3,000 ₪ וכי אם לא יעשה כן יפגעו בו. המתלונן העביר לנאשמים את הסכום המבוקש. בהמשך, בעקבות הסחיטה, מסר המתלונן סך של 4,000 ₪ נוספים. הנאשם המשיך לדרוש סכומים נוספים תוך איום שיפגעו במתלונן אם לא יעביר את הכסף. נקבע מתחם ענישה הנע בין 18-48 חודשי מאסר, והמערער, צעיר ללא עבר פלילי, נדון ל-22 חודשי מאסר. ערעורו נדחה;

ע"פ 2580/14 אבו ליל חסן ואח' נ' מדינת ישראל (23.9.2014) - המערער 1 הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של סיוע לסחיטה באיומים, המערער, ללא עבר פלילי, תסקירו חיובי, נדון ל-18 חודשי מאסר. בית המשפט העליון קיבל את הערעור והפחית את עונשו ל-12 חודשים, מטעמי אחידות הענישה;

ת"פ (מח' מרכז) 6085-07-20 מדינת ישראל נ' אברהם בדור (30.11.2021) - הנאשם הורשע בעבירות סחיטה באיומים ואיומים ובעבירה של ניסיון סחיטה. ע"פ האישום הראשון, הנאשם, יחד עם נאשם נוסף התכתב עם גברים שונים באתר צ'אטים באינטרנט, תוך התחזות לקטינה בת 15. בהמשך, התקשר לאחד הגברים, המתלונן, תוך התחזות לאביה של אותה קטינה פיקטיבית, ואיים עליו בגופו ובחיייו במטרה להניעו לשלם לו כספים, וזה שילם לו בעקבות הסחיטה 15,000 ₪. ע"פ האישום השני, הנאשמים נקטו באותה השיטה, אך מעשה הסחיטה לא יצא לפועל. נאשם 1 נדון למאסר בן 13 חודשים (המערער חזר בו מערעור שהגיש, ע"פ 266/22 אברהם בדור נ' מדינת ישראל (25.5.22)). נאשם 2 הורשע בעבירת סיוע לסחיטה באיומים, ונדון במסגרת הסדר טיעון סגור לעונש של 7 חודשי עבודות שירות;

מקרה נוסף, המזכיר את המקרה שלפנינונמצא בת"פ (מח' י-ם) 14123-04-16 מדינת ישראל נ' רועי קריספין (18.7.19) - הנאשם, "מר ישראל" לשעבר, הורשע בעבירה אחת של סחיטה באיומים, לאחר שהתלווה לאדם אחר שאיים על המתלונן. נקבע כי נוכחותו המאיימת היוותה חלק בלתי נפרד מהוצאת האיום מהכוח אל הפועל. בית המשפט הביע את מורת רוחו מכך שהנאשם השתמש בגופו ומעמדו לביצוע עבירה ולהלך אימים על אדם. נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי עבודות שירות ל-24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם, ללא עבר פלילי, נדון לעונש של 9 חודשי עבודות שירות. לא הוגש ערעור.

16. לאחר שבחנתי את נסיבות מעשי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים המוגנים והפסיקה הנוהגת, אני מוצאת כי מתחם העונש ההולם **בגין כל אחד מהאישומים** נע בין 7-24 חודשי מאסר בפועל.

17. הנאשם יליד 2000, צעיר ב-20 שנים מנאשם 1. לא הובהר עד תום טיב הקשר בין השניים אך מהתסקיר לא עולה כי נוצל, הנאשם הודה בכנות כי חבר לנאשם 1 מתוך שעמום. הנאשם אינו מנהל אורח חיים מסודר, עובד בעבודות מזדמנות ועדיין לא מצא את מקומו בחברה. עוד אינו בשל לשילוב בהליך טיפולי ולהערכת שירות המבחן מתקשה בהצבת גבולות ונשקף ממנו סיכון למעורבות חוזרת בפלילים. הנאשם נעדר עבר פלילי, נראה כי אינו בעל דפוסי חשיבה עברייניים, שיתף פעולה בחקירותיו והפליל את שותפיו.

18. בחנתי את עתירת ב"כ הנאשם כי יוטל עליו עונש דומה לזה שנגזר על נאשמת 3 אך מצאתי כי אין חלקם דומה. נאשמת 3, נדונה במסגרת הסדר טיעון, לארבעה חודשי עבודות שירות. הנאשמת הורשעה בשתי עבירות סיוע לסחיטה באיומים, בגזר הדין שניתן בעניינה (גזר דין מיום 23.11.21 שניתן ע"י כב' השופט טרסי), נקבע כי חלקה בביצוע העבירות מצומצם וממוקד. כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן פעלה מול שניים מהנאשמים בשלב מוקדם של ביצוע העבירות ולא נכחה בעת ביצוען. אף נסיבותיה שונות, מדובר באם חד הורית לשני קטינים. אכן יש לתת את הדעת, במקרים המתאימים, לשיקול אחידות הענישה (ע"פ 4074/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 16(22.7.2019); ע"פ 5195/11 קריניאן נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (28.3.2012)) אלא שנסיבות מעשי נאשמת 3 ונסיבותיה שונות ואין מקום לגזור בעניינו של נאשם זה גזירה שווה. בצד זאת, אתן משקל מסוים לעונשה.

19. לאחר שבחנתי את כלל השיקולים מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של המתחם אך לא בתחתיתו, באופן שייגזר עליו מאסר בפועל שאינו כבד. אינני מקבלת את המלצת שירות המבחן להסתפק בריצוי עבודות שירות, תסקירו אינו חיובי והסיכון שישתבך בשנית שריר וקיים. טיב המעשים שבהם הורשע, נפיצותם, הקושי בחשיפתם וקלות ביצועם מחייבים ליתן משקל גם לשיקול הרתעת הרבים.

20. **אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. 14 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו 6.10.20-22.11.20.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם עבירה של סחיטה באיומים או כל עבירת אלימות אחרת מסוג פשע במשך שנתיים מיום שחרורו.

ג. 2,000 ₪ פיצוי לכל אחד מהמתלוננים באישומים 1-3, סך הפיצוי הכולל בסכום של 6,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-6 תשלומים החל מיום 1.12.22 ויועבר למתלוננים בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט.

ד. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 4.12.22 עד השעה 10:00 בבית מעצר "הדרים". עד למועד זה יעמדו ערבויות הכספיות שנקבעו בהליך המעצר הנלווה. מוצא צו עיכוב יציאה מהארץ.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט תשרי תשפ"ג, 24 אוקטובר 2022.